

1, 34. RAGH. 6, 1. लीलावधूतेश्वरैः MEGH. 36. KATHÁS. 36, 250. KÁURĀP. 34. PRAB. 40, 4. °खेल RAGH. 4, 22. °विलसितैः Spr. 771. °स्मित RAGH. 3, 70. RĀGA-TAR. 4, 302. °हसित BHĀG. P. 2, 2, 12. °गति RAGH. 7, 7 (= KUMĀRAS. 7, 58). लीलावलोकन BHĀG. P. 3, 20, 30. 8, 8, 7. °वलपरिणत Spr. 23. — 6) ein best. Metrum: 4 Mal ————— COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XI, 6). — Das Wort wird gewöhnlich als eine Corruption von क्रीडा betrachtet, könnte aber vielleicht mit 3. ली in Verbindung stehen. — Vgl. घृत°, घ्रव°, घ्रादि°, तुरगलीलक, भागवत-लीलारहस्य, मध्य°, महालीलामरस्वती, राजलीलानामन्, मलील.

लीलाकमल n. eine zum Spielen dienende Lotusblüthe KUMĀRAS. 6, 84. MEGH. 66.

लीलाकर m. ein best. Metrum Ind. St. 8, 409. fg. — Vgl. मतमातङ्ग°.

लीलाकलह m. ein scherzhafter —, nicht ernstlich gemeinter Streit Spr. 3178.

लीलाखिल 1) adj. anmuthig sich wiegend RAGH. 4, 22. — 2) n. ein best. Metrum: 4 Mal ————— COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 6); लील° gedr., man könnte auch लीलाखिला vermuthen.

लीलागार n. Lusthaus RAGH. 8, 94.

लीलागृह n. dass. KATHÁS. 1, 66.

लीलागृह n. dass.: घ्रवु° KATHÁS. 114, 51.

लीलाङ्ग adj. als Beiw. eines Stiers MBu. 13, 3778 fehlerhaft für नीलाङ्ग. NĪLAK.: लीलाङ्ग = विलसिताङ्ग.

लीलाचल m. N. pr. eines Gebietes, = लीलाद्रि = पुरुषोत्तम (?) Verz. d. Oxf. H. 77, b, 13. — Vgl. लीलापर्वत und नीलाचल.

लीलातनु f. eine zum blossen Vergnügen angenommene Form, Scheinform BHĀG. P. 7, 7, 34.

लीलातामरस n. = लीलाकमल Spr. 2662. 2671.

लीलाद्रि m. = लीलाचल Verz. d. Oxf. H. 77, b, 13.

लीलापद्म n. = लीलाकमल SĀH. D. 21, 5. KĀVĀD. 2, 261.

लीलापर्वत m. N. pr. eines Berges KATHÁS. 48, 51. — Vgl. लीलाचल.

लीलाब्ज n. = लीलाकमल KUVĀLAJ. 166, a, 3.

लीलाभरणा n. Scheinschmuck, z. B. ein Armband aus Lotusfasern ÇĀK. Ch. 60, 7.

लीलामधुकर m. Titel eines Schauspiels SĀH. D. 192, 4.

लीलामनुष्य m. dem Schein nach Mensch, nicht in Wirklichkeit Mensch: विलु BHĀG. P. 10, 43, 45.

लीलामय (von लीला) adj. in Spielen —, Belustigungen bestehend, davon handelnd: रामकुञ्जादिलीलामयगीतानि Verz. d. Oxf. H. 128, b, 21.

लीलामानुषविग्रह adj. der nur zu seiner Belustigung oder zum Schein einen menschlichen Körper hat, unter den Beiw. Kṛṣṇa's PAÑĀR. 4, 1, 17.

लीलाम्बुज n. = लीलाकमल KATHÁS. 23, 69. 25, 223.

लीलाय् (von लीला), °यति, °यते spielen, sich belustigen: °यत्यः कुलं घृति (योषितः) Spr. 2672. HARIV. 8331. °यमान 10597. R. 3, 43, 19. लीलायित n. Spiel, Belustigung GĪT. 12, 28. RĀGA-TAR. 1, 208. — Vgl. राज्य°.

लीलायुध m. pl. N. pr. einer Völkerschaft MBu. 3, 592. wohl fehlerhaft für नीलायुध, wie die ed. Bomb. liest.

लीलारति f. Belustigung: काकेषु mit Krähen Spr. 926.

लीलारविन्द n. = लीलाकमल RAGH. 6, 13. KATHÁS. 28, 53.

लीलावज्र n. ein wie ein Donnerkeil aussehendes Werkzeug KATHÁS. 35, 42.

लीलावतार m. das Erscheinen Vishṇu's auf Erden zu seiner eigenen Belustigung BHĀG. P. 1, 2, 34. 2, 6, 45. 8, 24, 29.

लीलावत् (von लीला) 1) adj. anmuthig, reizend: भारती Verz. d. Oxf. H. 142, a, 10. COLEBR. Alg. 1. — 2) f. °वती a) eine anmuthige Schöne H. 307, Sch. Spr. 2673. 3168. COLEBR. Alg. 5, 127. — b) Bein. der Durgā Verz. d. Oxf. H. 92, b, No. 148, Z. 5. — c) N. pr. der Gattin des Asura Maja KATHÁS. 43, 127. — d) N. pr. einer Gemahlin Avikshita's MĀRĀ. P. 123, 17. — e) N. pr. einer Kaufmannstochter Hir. 28, 2. — f) ein best. Versmaass COLEBR. Misc. Ess. II, 137 (III, 33). — g) Titel eines Abschnittes des Siddhāntaçiromaṇi GILD. Bibl. 503. fgg. HALL 120. Verz. d. Oxf. H. 338, a, 18. Verz. d. B. H. No. 828. fgg. 831. °टीका 868. Ind. St. 2, 253. — h) Titel eines medic. Werkes Verz. d. Oxf. H. 404, b, No. 33. — i) = न्याय°: °प्रकाश Titel eines Commentars zu diesem Werke Verz. d. B. H. No. 687. fgg. — Vgl. न्याय°, क्य°.

लीलावापी f. Lustteich KATHÁS. 9, 46.

लीलाविष्मन् n. Lusthaus RĀGA-TAR. 1, 328.

लीलाप्रुक m. Vergnügungspapagei, Bein. des Dichters Bilvamañ-gala Verz. d. Oxf. H. 128, a, No. 230.

लीलास्वात्मप्रिय m. N. pr. eines Autors von Mantra bei den Tān-trika Verz. d. Oxf. H. 101, b, 14.

लीलोद्यान n. Lustgarten TRĪK. 2, 4, 1. KATHÁS. 71, 72. 109, 41. 114, 55.

लीलोपवती (!) f. ein best. Metrum: 4 Mal ————— COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (IX, 18).

1. लुक्^१ zusammentreffen mit (समम्, सहः) देवैः सर्वैः समं यत्र लुकिष्य-सि महेश्वर, इह मे प्रीतिरतुला लुकितस्य सूरैः सह Verz. d. Oxf. H. 66, a, N. 1 zur Erklärung von लुकेश्वर.

2. लुक् in der Gram. Abfall, Schwund VS. PRĀT. 3, 12. P. 1, 1, 61. 2, 49. 4, 1, 22. 7, 3, 89. 4, 82. VOP. 3, 54. 91. 169. 6, 3 u. s. w. abgefallen, geschwunden VS. PRĀT. 1, 114, v. l. Wird Gaṇaratnamau. 2, 85 auf लुच् (लुच्यते ऽपनीयत इति लुक्) zurückgeführt, was wohl richtig ist, obgleich लुक् (loc. लुकि, gon. du. लुकोम्), nicht लुच्, das Thema ist.

लुकेश्वर n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 19. °तीर्थ 66, a, 31. — Vgl. unter 1. लुक् und लुठनेश्वरतीर्थ, लुठेश्वर.

लुगि in महालुगिपद्धति.

लुङ्ग = मातुलुङ्ग Citrone SIDDH. und HĀD. in NĪCH. Pa.

लुच्, लुँचति (अपनयने) DĀĀTUP. 7, 5. लुञ्चिवा und लुचिवा P. 1, 2, 24. VOP. 26, 205. raufen, ausraufen, rupfen, berupfen: लुलुञ्चुश्च तदा केशान् sie rauften sich das Haar MBu. 9, 1635. R. 6, 37, 50. MÜLLER, SL. 83. BHĀṬ. 3, 22. 14, 59. 13, 3 (अलुञ्चिषुः). लुञ्चितकेशाः von den Ġaina gesagt COLEBR. Misc. Ess. I. 381. लुञ्चितमूर्धनाः und लुञ्चिताः desgl. SARVADARĠANAS. 44, 3. 5. समश्रूणि । भृगोर्लुञ्चे BHĀG. P. 4, 3, 19. किञ्चिलुञ्चितपत्त KATHÁS. 62, 70. तितिर्ं लुञ्चितम् SUÇR. 2, 433, 14. अलुञ्चिर्कापीनासिकम् ausreissen, abreißen BHĀṬ. 13, 57. enthülsen: तिलानुञ्चोदकेन संमर्थं लुञ्चिवा (v. l. विलुपय) PAÑĀT. 121, 13. तिला लुञ्चिताः (v. l. लुपिताः) 17. 19. fg. 22. 24. Spr. 1316. मृष्टलुञ्चित (mit Verstellung der Worte) gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. Statt किञ्चिन्मुञ्चतः SUÇR. 1, 103,